

срѣщали съ голѣмъ славъ, и го завели съ веселы пѣсни въ двореца, дѣто повикалъ Бориса, та го развѣнчалъ, като му снѣлъ царскыты бѣлѣзы: Алянжтж му, накиченъ съ злато и бесцѣнны камъни шяпкж, багрянницжтж и червеныты му бутуши, на го поставилъ магистъръ на царството си (972 г.)^{*}). Ето какъ останѣла Българія при толкози слава въ жялостно подданство на Гърциты цѣлы 4 години, дордѣ былъ живъ Цимисхій.

П. Ами слѣдъ смърть-тж му, какъ могла пакъ да ся освободи?

О. Когато умрѣлъ той, на гърцкый прѣстолъ ся възцарили малолѣтнити още Романови Сынове, Василь и Константинъ, подъ надзора на Василя Евнуха, и Българитѣ възползувани отъ случая, ся рѣшили, да си добыжт изново самостоятелностьж и народностьж.

П. Ами кой ги сумясалъ за това?

О. Четыритѣ Шишманови Сынове, нареченити Комитополи: Давидъ, Мойсеи, Ааронъ и Самуилъ, които си извѣстили намѣреніето Борису и Роману, та сполучили да грабнжт коронжтж, и да побѣгнжт отъ Цариградъ.

П. Ами като побѣгнжли дали сж могли да ся вържт благополучно въ отечеството си?

О. Романъ пристигнжлъ и ся отрѣкълъ самъ отъ наслѣдіето на прѣстола при тыя достойны юнаци, а Борисъ, като минувалъ прѣзъ единъ шумакъ, облечень

^{*}) Тоя царъ слѣдъ като поставилъ Българіѣж въ поданство на Гърци-ты, прѣселилъ отъ Арменіѣж още единъ по-значителнъ колоніѣ Павликяны (първата была прѣселена още въ VIII-ый вѣкъ отъ Константина Копронима), на които нищо немогло да спре ересь-тж имъ, да ся неразвива. Тѣхъ тѣхна-та секта си вкоренила между Българы-ты, и Павликянети сполучили да ся натѣкмятъ въ главный градъ Пловдивъ, отъ дѣто много пѣти противустоѣли и на войскы-ты на Императора, а си распространили ученіето по разны страны на Европѣ. По-Южнѣ Францѣ тѣхнитѣ послѣдователи ся явили чякъ въ XII вѣкъ, подъ имято Албигойци. Тѣхъ обыкновенно ги наричали Българы, Bulgari Bentares, и католици-ти толко ги мразили, щото почти сичкы изсѣкли и изгорили. Таи тѣхна умраза станѣла всеобща за сичкы Българскы народъ: думата Българитѣ Boulgre отъ кожд-то послѣ махнжли I-то, достигнѣла за поруганіе.